The Virtues Series

BÉ HỌC LỄ GIÁO

Bài học về **lòng vị tha**

Ethan sửa sai

Ethan makes it right

SONG NGỮ ANH-VIỆT

First News

Ken Spillman – James Tan

Biên dịch: **Bùi Thị Ngọc Hương**

NHÀ XUẤT BẢN TỔNG HỢP THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH

Duong Kobo's Book Club

Tủ sách Kỹ thuật số
dành cho
Kindle & Kobo

SCAN TO JOIN

ETHAN SỬA SAI

First News

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Giám đốc - Tổng Biên tập

ĐINH THỊ THANH THỦY

Chịu trách nhiệm bản thảo:

HOÀNG THỊ HƯỜNG

Biên tập: Đào Thị Thúy Ngần

Bìa: Nguyễn Hùng

Trình bày: Bích Trâm

Sửa bản in: Bảo Trang

Tác giả: Ken Spillman

Minh họa: James Tan

NHÀ XUẤT BẢN TỔNG HỢP THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH

62 Nguyễn Thị Minh Khai - Q.1 - TP.HCM

ĐT: 38225340 - 38296764 - 38247225 - Fax: 84.8.38222726

Email: tonghop@nxbhcm.com.vn

Sách online: www.nxbhcm.com.vn / Ebook: www.sachweb.vn

NHÀ SÁCH TỔNG HỢP 1

62 Nguyễn Thị Minh Khai, Q.1, TP.HCM - ĐT: 38 256 804

NHÀ SÁCH TỔNG HỢP 2

86 - 88 Nguyễn Tất Thành, Q.4, TP.HCM - ĐT: 39 433 868

Thực hiện liên kết

Công ty TNHH Văn hóa Sáng tạo Trí Việt (First News)

11H Nguyễn Thị Minh Khai, P. Bến Nghé, Q.1, TP. HCM

In lần thứ 1, số lượng 4.000 cuốn, khổ 14,5 x 20,5 cm tại Công ty Cổ phần In Vườn Lài (106 Đào Duy Từ, P. 5, Q. 10, TP. HCM). Xác nhận đăng ký xuất bản số 4637-2016/CXBIPH/09-328/THTPHCM ngày 19/12/2016 - QĐXB số 1635/QĐ - THTPHCM-2016 ngày 21/12/2016. In xong và nộp lưu chiểu quý I/2017. ISBN: 978-604-58-5920-93.

THÂN GỬI QUÝ PHỤ HUYNH VÀ QUÝ THẦY CÔ GIÁO,

Chúng ta vẫn thường lấy làm ngạc nhiên rằng đôi khi những điều tưởng chừng như nhỏ bé, bình dị và hết sức đơn giản lại có thể có ảnh hưởng rất lớn đến con trẻ.

Trong bộ sách này, tác giả Ken Spillman hoàn toàn không giáo dục các em theo một khuôn mẫu lễ giáo cứng nhắc, mà thay vào đó, ông đã dùng chính góc nhìn của trẻ thơ để biểu đạt rõ nét những cảm xúc, sự nhạy cảm và chiều sâu suy nghĩ trong mỗi tình huống cuộc sống hằng ngày mà các em có thể đã, đang và sẽ gặp, song chưa có cách cư xử hay suy nghĩ thích hợp.

Bộ sách THẦN ĐỒNG TIẾNG ANH - BÉ HỌC LỄ GIÁO là những câu chuyện đời thường, sinh động giúp các em hiểu rõ rằng những chọn lựa, những lời hứa, những cách cư xử tuy nhỏ nhưng sẽ góp phần lớn trong việc xây dựng nên tính cách, lễ giáo của mỗi người.

Mỗi nhân vật tí hon sẽ thuật lại câu chuyện và cách giải quyết tình huống của riêng mình, từ đó các độc giả nhí sẽ có thể nhìn nhận lại bản thân, học hỏi thêm điều mới. Nhờ vậy, tính cách tích cực sâu thẳm trong các em sẽ phát triển một cách tự nhiên.

Hơn nữa, có nhiều nghiên cứu cho rằng văn học có sức mạnh to lớn trong việc định hình trí tuệ và tâm hồn của trẻ em. Theo học giả Gates và Mark: “Thông qua cánh cửa văn học, chúng ta được bước vào một thế giới vô hình, một thế giới cho phép chúng ta có sự nhìn nhận, cảm thông, thấu hiểu đến mức cuối cùng sẽ làm thay đổi chính cách chúng ta nhìn nhận bản thân và cuộc sống”.

Vì thế, điểm đặc biệt nữa của bộ sách này nằm ngay chính bản thân câu chữ tiếng Anh được chọn lọc từ 5.000 từ vựng căn bản dành cho trẻ em.

Mỗi tập truyện chứa gần 1.000 từ vựng tiếng Anh thông dụng sẽ giúp các em vừa trau dồi vốn từ vừa nâng cao khả năng đọc hiểu và cách xử lý ngôn từ mang đậm tính văn học của mình. Những từ khó sẽ được in nghiêng để các em có thể học thêm.

Tôi tin chắc các em sẽ đạt được những điều này qua bộ sách này của Ken Spillman.

Tiến sĩ - Giáo sư phụ tá Myra Garces-Bacsal,

Điều phối viên Chương trình Thạc sĩ chất lượng cao

Học viện Giáo dục Quốc gia, Singapore

CHAPTER 1 - CHƯƠNG 1

Water *trickled* from the tap as Ethan washed his hands.

At the next basin, an older boy was examining his face in the mirror. He wore a sweat-soaked sports uniform and appeared to have bitten his lip.

***

Nước *tuôn thành dòng* từ vòi khi Ethan rửa tay.

Ở bồn kế bên, một cậu trai lớp lớn đang săm soi khuôn mặt mình trong gương. Anh chàng mặc bộ đồng phục thể thao ướt đẫm mồ hôi và hình như đang mím môi lại.

The boy leaned over to splash water on his face. He did it with sudden, careless gusto, as if Ethan was invisible. Water *flew* everywhere.

Ethan jumped back, but heavy drops of water landed on his shirt and shorts. The older boy didn't seem to notice and did it again. This time, Ethan was out of range.

***

Anh chàng cúi người để hất nước lên mặt. Anh đột ngột làm như vậy với thái độ khoái trá bất cần, như thể Ethan là người vô hình. Nước *bắn tung tóe* khắp nơi.

Ethan nhảy ngược ra sau, nhưng những tia nước mạnh mẽ vẫn bắn vào áo sơ mi và quần soóc của cậu. Cậu trai lớp lớn kia dường như chẳng thèm quan tâm và lại tiếp tục vẩy nước. May thay lần này Ethan đứng ngoài vùng "đạn lạc".

Outside the washroom, Ethan' s thoughts *darted back* to the group projects they were starting in class. Before asking Miss Toh for permission to leave the room, he had been teamed with Lucas, Chloe and Heather.

Ethan was sure they could do well - and right now, they were sitting in their group, dividing up the tasks assigned to them.

***

Ra khỏi nhà vệ sinh, những ý nghĩ của Ethan *chợt quay lại* với những kế hoạch nhóm mà các bạn đang khởi động trong lớp. Trước khi xin phép cô Toh rời phòng học, cậu được nhóm chung với Lucas, Chloe và Heather.

Ethan tin chắc rằng nhóm cậu có thể làm tốt - và bây giờ họ đang ngồi cùng nhau theo nhóm mình, phân chia các công việc cần làm.

"Hey, look," Lucas said in a low voice as Ethan was about to sit down. "Ethan couldn' t wait!"

The girls followed Lucas' eyes to Ethan' s blue shorts. Ethan looked down too. The water had made a dark *blotch* in the worst place possible.

He glanced around, hoping nobody else had seen it.

***

"Ê, nhìn kìa!", Lucas thấp giọng khi Ethan chuẩn bị ngồi xuống. "Ethan không thể nhịn nổi kìa!"

Các cô bạn gái hướng theo ánh mắt Lucas đến cái quần soóc xanh của Ethan. Ethan cũng cúi đầu nhìn. Nước tạo thành một *vết* đen ngay tại vị trí "nhạy cảm" nhất.

Cậu liếc ngang liếc dọc xung quanh, hy vọng không ai khác nhìn thấy.

"That's water," Ethan said hurriedly. "*I got splashed.*" He *tugged* at his shirt, trying to laugh it off. On the flimsy white material of the shirt, Ethan noticed, the water was now barely visible.

Chloe and Heather *giggled*.

"Left it too la-ate, couldn't wa-ait!" Lucas taunted, wanting to make the girls laugh even more.

***

"Đó chỉ là nước!", Ethan vội vàng nói. "*Tớ bị té nước thôi.*" Cậu *kéo mạnh* áo xuống và cố cười xòa lảng tránh. Trên chiếc áo trắng mỏng tanh, Ethan lại thấy một vệt nước khác giờ đây đang hiện rõ.

Chloe và Heather *khúc khích cười*.

"Nhịnnn lâuuu quá, không đợiii được kìa!"

Lucas lại chế nhạo, như muốn làm cho các bạn gái cười to hơn.

Ethan was blushing now. He hated the way he blushed, sometimes for no reason at all.

“Miss Toh is looking at us,” he said. It was true. She was at the back of the classroom, glancing up while helping another group with its project plan.

Chloe picked up her pen and they got to work. But every now and then, Lucas raised an eyebrow in Ethan’s direction and the three of them would smile and *snort at his expense*.

It was as though they had formed a little club - a club that only Ethan couldn’t join.

***

Giờ thì Ethan thẹn đỏ cả mặt. Cậu ghét cách mình đỏ mặt, đôi khi cậu đỏ mặt chẳng vì lý do gì cả.

“Cô Toh đang nhìn chúng ta kìa”, cậu nói.

Đúng là như vậy. Cô đứng ở cuối lớp, liếc nhìn lên trên này trong khi đang hỗ trợ nhóm khác làm kế hoạch dự án.

Chloe cầm bút lên và họ bắt đầu làm việc. Nhưng sau đó, cứ hễ Lucas nhướng mày nhìn về phía Ethan là cả ba người họ lại rúc rích cười và *khịt khịt mũi giễu cợt cậu*.

Điều này cứ như bọn họ vừa thành lập một hội nhỏ - một hội mà chỉ mỗi mình Ethan không thể gia nhập.

He felt like crying but held back his tears, knowing that it would make things worse.

He felt like telling Miss Toh, but that would be embarrassing too. How could he tell her what his three group mates found so funny?

All Ethan could do was wait for class to end.

***

Cậu chực khóc nhưng cố kìm nén nước mắt vì biết rằng khóc lóc chỉ làm cho sự việc tệ hơn.

Cậu bỗng muốn mách cô Toh, nhưng làm vậy cũng xấu hổ quá. Làm sao cậu có thể kể cho cô nghe ba người bạn kia vui cười vì điều gì được chứ?

Tất cả những gì Ethan có thể làm là ngóng chờ tiết học kết thúc.

CHAPTER 2 - CHƯƠNG 2

Ethan's blood boiled. It had been bad enough in their little group. Now Lucas was spreading the story around as if it was the latest episode of a TV show everyone else had missed.

Ten minutes into recess, Ethan could no longer be bothered telling them, "It was water."

He just felt like *lashing out* at Lucas.

***

Máu của Ethan sôi lên. Chuyện này đã đủ tồi tệ trong cái nhóm nhỏ xíu của họ rồi. Đằng này giờ đây Lucas còn loan tin khắp nơi như thể đó là tập phim truyền hình mới nhất mà mọi người đều bỏ lỡ.

Trong mười phút nghỉ giải lao, Ethan không thể chịu đựng thêm khi cứ phải nói với mọi người rằng: "Đó là nước!".

Cậu chỉ cảm thấy muốn lao vào *đánh* Lucas một trận.

The worst part of it was that Ethan couldn't understand why it was happening.

Sure, Lucas had never been his best friend - but there hadn't been any argument between them either.

Why was Lucas *suddenly* so determined to *embarrass* him?

Phần tệ nhất trong chuyện này là Ethan không hiểu tại sao sự việc lại diễn ra như vậy.

Tất nhiên, Lucas chưa bao giờ là người bạn thân nhất của cậu - nhưng giữa họ cũng chưa từng có xích mích.

Tại sao *đột nhiên* Lucas lại kiên quyết làm cậu *bẽ mặt* chứ?

“Because he’s such a loser,” Russell told Ethan, emptying a spoonful of rice into his mouth.

They were sitting in their regular place at the canteen. For Russell, nothing was ever a big deal. Ethan tried to picture how Russell would have reacted in the same situation, but he couldn’t.

Russell *slapped* him on the back. “Don’t worry about it,” he said. “Let’s play *badminton*.”

***

“Bởi vì cậu ấy là kẻ thua cuộc”, Russell vừa nói với Ethan vừa ngốn hết một muỗng cơm đầy.

Họ đang ngồi cùng nhau ở một góc quen thuộc trong căng-tin. Đối với Russell, trước giờ chẳng có việc gì là to tát cả. Ethan cố gắng tưởng tượng xem Russell sẽ phản ứng như thế nào trong tình huống tương tự mà không ra.

Russell *vỗ lưng* cậu. “Đừng lo lắng về việc đó nữa”, cậu ấy nói. “Chúng ta đi chơi *cầu lông* đi!”

Badminton didn’t help. Ethan could smash the shuttlecock, but not the anger that was flying about inside him.

***

Chơi cầu lông chẳng giúp ích được gì. Ethan có thể đánh tung quả cầu, nhưng không thể nào đánh bay nỗi tức giận đang lượn lờ trong tâm trí cậu.

As Ethan was going up the stairs, he noticed Lucas in front of him.

Without thinking, he gave one of Lucas' ankles a firm rap with the palm of his hand. Lucas' feet tangled and he fell forward.

"Sorry!" Ethan said, showing Lucas a fake smile. He brushed past his *stunned* classmate, hoping a teacher hadn't seen.

***

Khi Ethan bước lên cầu thang, cậu nhìn thấy Lucas đang đi phía trước.

Chẳng suy nghĩ gì, cậu dùng lòng bàn tay đập mạnh vào mắt cá chân của Lucas. Hai chân Lucas vướng vào nhau và cậu ấy ngã nhào về phía trước.

“Xin lỗi nhé!”, Ethan nói, nở nụ cười giả tạo với Lucas. Cậu lướt nhanh qua người bạn học đang *sửng sốt*, lòng thầm mong không thầy cô nào nhìn thấy cảnh này.

For the rest of the day, Ethan wished he hadn’t tripped Lucas on the stairs. It had been *rash* and dangerous. There would be big trouble if Lucas reported him, and it would be just as bad if Lucas decided to *spread* more lies about him.

Even so, Ethan could not let go of his anger.

***

Suốt nửa ngày còn lại, Ethan ước gì cậu đã không làm Lucas vấp ngã trên cầu thang. Chuyện đó quá *liều lĩnh* và nguy hiểm! Nếu Lucas tố cáo với thầy cô giáo thì Ethan sẽ gặp rắc rối lớn, và cũng tệ không kém nếu Lucas định *tung* thêm nhiều lời đồn đại về cậu.

Mà dù vậy, Ethan cũng không dẹp bỏ được cơn tức trong lòng.

As Mum drove him home from school, Ethan could only *grunt* and *mumble* answers to all her usual questions.

"What's wrong?" she asked. "Do you have a lot of homework today?"

Ethan shook his head. No, he thought, it's much worse than that.

***

Khi mẹ đến trường đón cậu về nhà, Ethan chỉ *lầm bầm* và *lí nhí* trả lời tất cả những câu hỏi thường ngày của Mẹ.

"Con có chuyện gì à?", mẹ thắc mắc. "Hôm nay có nhiều bài tập về nhà lắm hả con?"

Ethan lắc đầu. Không, cậu thầm nghĩ, còn tệ hơn thế nhiều.

CHAPTER 3 - CHƯƠNG 3

Ethan had never known what it was like to have an enemy. Now he did, and he didn't like the feeling at all.

It was like swimming in the sea after someone nearby has been stung by a *jellyfish*.

***

Ethan chưa bao giờ biết có kẻ thù là như thế nào. Giờ thì cậu đã biết, và cậu không hề thích cảm giác này chút nào.

Cảm giác đó cứ như đang bơi trên biển sau khi người bơi cạnh bạn bị *sứa* chích phải vậy.

***

Lucas didn't seem to have told anyone about what happened on the stairs. He had also stopped making jokes about Ethan' s shorts.

But Ethan was on his toes. He watched what Lucas was doing at any given moment, and guessed that Lucas was equally watchful.

***

Hình như Lucas không kể với ai về chuyện đã xảy ra ở cầu thang. Cậu ta cũng ngừng bêu rếu chuyện chiếc quần của Ethan.

Nhưng Ethan vẫn cảnh giác. Cậu quan sát những gì Lucas làm mọi lúc mọi nơi, và đoán chắc Lucas cũng đang đề phòng mình y như vậy.

Avoiding someone was harder than Ethan had ever imagined. Being in the same group made it impossible.

The boys didn't look at each other. Whenever Ethan said something, he said it to one of the girls. Lucas did the same, while still trying to act the funny guy.

***

Né tránh một người khó hơn Ethan tưởng tượng nhiều. Nếu làm việc cùng nhóm thì lại càng không thể.

Hai anh chàng không thèm nhìn mặt nhau. Bất cứ khi nào Ethan muốn nói điều gì đó, cậu chỉ nói với một trong hai cô bạn gái. Lucas cũng vậy, trong khi vẫn cố tỏ ra là một cậu nhóc hài hước.

***

"Get over it, you two," Chloe told them. "Miss Toh is going to mark us down if she sees we're not getting along."

"You're being such babies," Heather said.

***

"Hai cậu thôi đi nào!", Chloe nói. "Cô Toh sẽ hạ điểm của nhóm mà xem, nếu cô biết chúng ta không hòa thuận."

"Các cậu cứ như mấy bé sơ sinh ấy", Heather nói.

That stung. Ethan could see Heather's point.

At the same time, there were other thoughts - bitter thoughts that kept his anger fresh.

He hadn't started it. He hadn't asked for a clash with Lucas. It wasn't his fault they were facing off like boxers do in movies. Right?

***

Ethan cảm thấy day dứt. Cậu có thể hiểu được ý của Heather.

Trong cùng lúc đó, những ý nghĩ khác - những ý nghĩ cay đắng hơn - lại khiến cậu duy trì "cục tức" như cũ.

Cậu đâu phải là người bắt đầu. Cậu không khiêu chiến với Lucas. Đó không phải là lỗi của cậu khi bọn họ đối mặt nhau như võ sĩ quyền Anh trong các bộ phim. Đúng không?

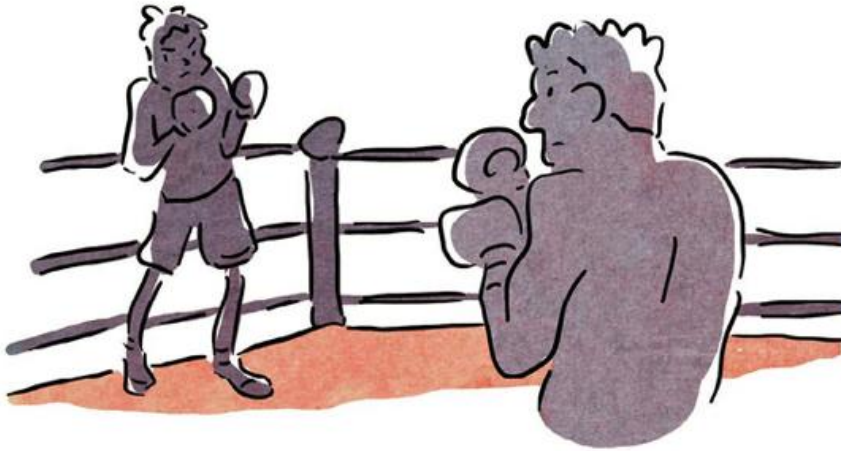

A few days later, Ethan noticed an ugly bruise on Lucas' arm. He couldn't be sure that he'd caused it by making Lucas fall, but thought he probably had.

Ethan still had no idea why Lucas had been so *mean* - or why he might think being mean was funny.

But the joke about Ethan's wet shorts had *dried up* quickly, while Lucas was still wearing a bruise.

Now it wasn't anger that stopped him from looking Lucas in the eye - it was shame.

Ethan wanted to fix things, but didn't know how.

***

Vài ngày sau, Ethan để ý thấy một vết bầm đáng sợ trên cánh tay Lucas. Không chắc lắm nhưng cậu nghĩ có lẽ đó là do cậu gây ra khi làm Lucas ngã trên cầu thang.

Ethan vẫn không hiểu lý do khiến Lucas xấu tính như vậy - hay tại sao cậu ta lại nghĩ *xấu tính* như thế là vui chứ.

Tuy nhiên, câu chuyện đùa về cái quần soóc ướt của Ethan đã "*khô*" đi nhanh chóng, trong khi Lucas vẫn còn vết bầm tím.

Bây giờ, không phải cơn tức khiến Ethan không dám nhìn vào mắt của Lucas - mà là vì hổ thẹn.

Ethan muốn sửa lỗi, nhưng không biết phải làm thế nào.

CHAPTER 4 - CHƯƠNG 4

Mum had seen Ethan unhappy before, but never for more than a day. “I know something’s wrong,” she said as he picked at his lunch. “This isn’ t like you, Ethan. What aren’ t you telling me?”

“Nothing,” Ethan mumbled. He headed for the door.

“Stop,” Mum ordered. “That isn’t good enough, I’m afraid. Come back and sit down.”

***

Trước đây, mẹ từng thấy Ethan không vui, nhưng chưa bao giờ quá một ngày. “Mẹ biết là có chuyện mà”, mẹ nói khi thấy cậu ăn ít trong bữa trưa. “Không giống con chút nào, Ethan à. Sao con không kể cho mẹ nghe?”

“Không có ạ”, Ethan lí nhí. Cậu đi thẳng ra cửa.

“Đứng lại!”, mẹ ra lệnh. “Mẹ e trả lời như vậy là chưa đủ đâu. Quay lại và ngồi xuống đi!”

***

Ethan did as he was told.

“Now, what’s going on?” Her tone was gentler now Slowly, Ethan stumbled through the beginning of his story. “And tell me, did you do anything to Lucas?” Mum asked.

Ethan shifted in his seat. “Mum... He started it.”

“Okay. But did you try to get even?”

Ethan sighed and nodded. He didn’t want to lie.

***

Ethan làm theo lời mẹ nói.

“Được rồi, có chuyện gì vậy con?”, giọng mẹ giờ đã dịu dàng hơn. Ethan ngập ngừng kể lại đoạn đầu của câu chuyện. “Vậy kể mẹ nghe, có phải con đã làm gì với Lucas rồi phải không?”, mẹ hỏi.

Ethan cựa quậy ngồi không yên. “Mẹ… Bạn ấy đã khơi mào trước mà.”

“Đúng thế. Nhưng có phải con đã cố trả đũa không?”

Ethan thở dài và gật đầu. Cậu không muốn nói dối.

After Ethan had told her everything, Mum took a few moments to gather her thoughts.

“What Lucas did wasn’t nice at all,” she began. “I bet he doesn’t even know why he acted like that, but maybe he was desperate to make the others laugh. Do you think Lucas is a bit of a show-off? Sometimes, show-offs don’t have many real friends.”

***

Sau khi Ethan kể hết mọi chuyện cho mẹ, mẹ ngồi suy nghĩ một lúc.

“Những gì Lucas đã làm quả thật không hay chút nào”, mẹ bắt đầu. “Mẹ cá là bạn ấy thậm chí cũng không hiểu tại sao mình lại hành động như thế, nhưng có lẽ bạn ấy không biết cách chọc cười

người khác. Con có nghĩ Lucas là người khá phô trương không? Đôi khi những người phô trương không có bạn bè thực sự đâu, con ạ."

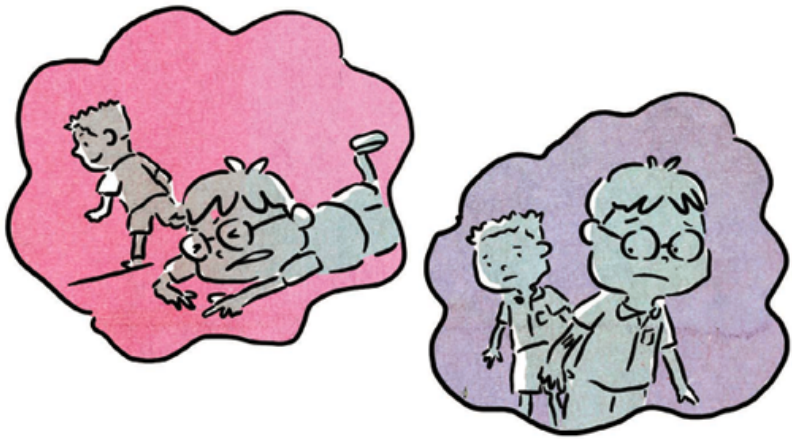

Ethan nodded. "Russell says he's a loser," he said.

"Well, that's not a very nice thing to say. But let's say Lucas feels left out or lonely. It probably made him feel good when Heather and Chloe laughed, so he wanted to make other people laugh too."

***

Ethan gật đầu: "Russell bảo rằng bạn ấy là kẻ thất bại".

"Ồ, nói thế thì cũng không hay lắm đâu. Nhưng có lẽ Lucas cảm thấy bị bỏ rơi hoặc cô đơn. Có lẽ bạn ấy cảm thấy vui khi Heather và Chloe cười nên cũng muốn chọc cho những người khác cười."

Ethan shrugged and Mum continued. “Look, I know it isn’t easy to figure these things out when you’re a kid. But carrying anger around wears you down. It was anger that caused you to… ”

“I didn’t mean to hurt him, Mum,” Ethan interrupted.

“I know, Ethan. But you did. And it made things worse - for both of you.”

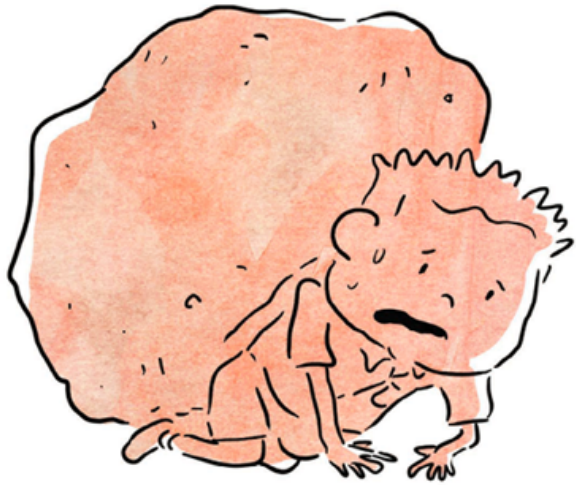

Ethan nhún vai và mẹ nói tiếp: “Nghe này, mẹ biết thực không dễ dàng hiểu ra được những điều này khi con chỉ là một cậu bé. Nhưng vác ‘cục tức’ đi khắp nơi sẽ khiến con kiệt sức. Chính sự giận dữ sẽ khiến con…”

“Nhưng mẹ à, con không cố ý làm bạn ấy bị thương”, Ethan ngắt lời Mẹ.

“Mẹ biết, Ethan à. Nhưng con đã làm rồi. Và điều này càng làm mọi việc tồi tệ hơn - đối với cả hai đứa con.”

***

Ethan looked away. There were tears in his eyes, and he didn’t want Mum to see.

“Things get better if you let anger go. If you had thought about Lucas instead of just what he did to you, you might have been able to forgive him more easily. You might also have felt lucky to have good friends like Russell. Lucas probably wishes he was more like you.”

Mum’s words made Ethan feel even worse.

***

Ethan nhìn đi chỗ khác. Có nước mắt trong mắt cậu, và cậu không muốn để mẹ nhìn thấy.

“Mọi chuyện sẽ tốt đẹp hơn nếu con buông bỏ cơn giận. Nếu con nghĩ về bạn Lucas thay vì nghĩ đến những gì bạn ấy đã làm với con, có lẽ con sẽ dễ dàng tha thứ cho bạn ấy hơn. Có lẽ con cũng cảm thấy may mắn khi có người bạn tốt như Russell. Chắc là Lucas cũng mong được như con vậy.”

Những lời của mẹ càng làm Ethan cảm thấy tệ hơn.

***

“I know you’re upset. But here’s what I think.” Mum put her hand on Ethan’s knee. “You need to show Lucas that you’ve forgiven him. But you also need to *apologise* for what you did. And then you need to forgive yourself for doing something you wouldn’t normally do.”

***

“Mẹ biết con buồn. Nhưng đây là những gì mẹ nghĩ, con ạ!”. Mẹ đặt tay lên đầu gối Ethan. “Con phải thể hiện cho Lucas biết là con đã tha thứ cho bạn ấy. Nhưng con cũng cần *xin lỗi* về những gì mình đã làm. Và sau đó con cần xin lỗi với chính bản thân con vì đã làm những việc mà bình thường con sẽ không làm.”

That night Ethan found himself going over everything. It seemed

like the hundredth time.

Lucas had started it, yes. But what if the start had also been the end? What if he had ignored Lucas' *behaviour* and let the whole thing pass? Would he still be feeling bad now? Would their school project be *suffering*?

***

Tối hôm đó, Ethan cứ suy ngẫm mãi về mọi chuyện đã xảy ra. Có lẽ cũng phải cả trăm lần.

Lucas đã bắt đầu trước, đúng vậy. Nhưng nếu bắt đầu cũng là kết thúc thì sao? Điều gì sẽ xảy ra nếu cậu phớt lờ *hành vi* của Lucas và để cho mọi việc trôi qua? Cậu vẫn sẽ cảm thấy buồn phiền như bây giờ ư? Liệu rằng kế hoạch trên lớp của họ có *ngột ngạt* như hiện nay?

***

Mum was right. Anger had got the better of him, and he had then made things worse.

The next day, Ethan decided, he would start making things right.

***

Mẹ nói đúng. Sự giận dữ đã lấy đi phần tốt đẹp hơn của cậu, và cậu đã làm cho mọi việc trở nên nghiêm trọng hơn.

Ngày hôm sau, Ethan hạ quyết tâm, cậu sẽ bắt đầu sửa sai.

DISCUSSION QUESTIONS - CÁC CÂU HỎI THẢO LUẬN

1) Lucas taunted Ethan about the wet spot on his shorts, and other group members laughed at his expense. Ethan felt that they had "formed a little club - a club that only Ethan couldn't join". What does this mean? Why do you think Ethan felt this way?

2) When Ethan was teased by his group members, he responded in the following ways: (i) he tried to explain; (ii) he blushed; (iii) he felt like crying but held back his tears; (iv) he felt like telling his teacher, but thought it might be embarrassing to do so; (v) he realised he could not do anything but wait for the class to end.

Have you ever felt the same way as Ethan? Share more about your experience.

3) Ethan could not understand why Lucas was determined to embarrass him, and he felt angry. How did Ethan try to get even with Lucas?

4) How did Ethan feel after trying to get even with Lucas? Did his actions help Ethan let go of his anger?

5) For Ethan's friend Russell, nothing was ever a big deal. Russell told Ethan not to worry about what Lucas had done. If Russell had been teased by Lucas, how do you think he might have responded?

6) Ethan started out feeling angry with Lucas. Later, he felt ashamed. What made Ethan feel ashamed?

7) Why do you think Lucas always wanted to act as the funny guy and make others laugh?

8) Ethan did not start the conflict with Lucas, and he did not mean to hurt Lucas when he got even. How did Ethan "let anger

get the better of him" in the story?

9) Ethan's mum told him that carrying around anger wears a person down, and that things get better when you can "let go" of anger. What are some of the ways that Ethan might have let go of his anger in a positive way?

10) How do you usually respond when you are angry with someone?

***

1. Lucas giễu cợt Ethan về vết ướt trên quần soóc của cậu, và các thành viên trong nhóm cũng cười cợt chế giễu cậu. Ethan cảm thấy như thể bọn họ đã "thành lập một hội nhỏ – một hội mà chỉ mỗi mình Ethan không thể gia nhập". Điều này nghĩa là gì? Em nghĩ tại sao Ethan cảm thấy như vậy?

2. Khi Ethan bị các bạn trong nhóm trêu chọc, cậu đã phản ứng lại như sau:

(i) cậu cố gắng giải thích; (ii) cậu đỏ mặt; (iii) cậu chực muốn khóc nhưng cố kìm nước mắt; (iv) cậu muốn mách cô giáo nhưng lại nghĩ làm thế có khi còn xấu hổ hơn; (v) cậu nhận ra rằng cậu không thể làm gì ngoài việc mong chờ cho tiết học kết thúc.

Em đã từng có cảm giác giống như Ethan chưa? Hãy chia sẻ về tình huống của em nhé.

3. Ethan không thể hiểu được tại sao Lucas lại nhất quyết khiến cậu bẽ mặt, và cậu cảm thấy tức giận. Ethan đã cố làm gì để trả đũa Lucas?

4. Ethan đã cảm thấy như thế nào sau khi cố trả thù Lucas? Điều đó có giúp cậu nguôi giận không?

5. Đối với cậu bạn Russell của Ethan, trước giờ chẳng có việc gì là to tát cả. Russell khuyên Ethan đừng quan tâm đến những gì mà Lucas đã làm. Nếu Russell bị Lucas chế giễu, em nghĩ cậu ấy sẽ phản ứng như thế nào?

6. Lúc đầu, Ethan cảm thấy tức tối với Lucas. Sau đó, cậu cảm thấy hổ thẹn. Điều gì khiến Ethan hổ thẹn?

7. Em nghĩ tại sao Lucas luôn muốn hành xử như là một cậu nhóc hài hước và chọc cười người khác?

8. Ethan không phải là người khơi mào xung đột trước với Lucas, và cậu cũng không cố ý làm Lucas bị thương khi muốn trả đũa. Trong chuyện này Ethan đã "để cho cơn giận lấy mất phần tốt đẹp hơn của cậu" như thế nào?

9. Mẹ của Ethan đã nói với cậu rằng ôm "cục tức" trong người mọi lúc mọi nơi sẽ làm cho người ta kiệt sức, và rằng mọi việc sẽ trở nên tốt đẹp hơn khi bạn có thể "buông bỏ" tức giận. Một số cách tích cực giúp Ethan có thể buông bỏ tức giận là gì?

10. Em thường phản ứng như thế nào khi tức giận người khác?